

Kitâblara İmân Etmek

– Polat Akyol · 14 Nisan 2020

KİTÂBLARA İMÂN ETMEK Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...Bundan sonra: Kitâblara inanmak, imânın şartlarının üçüncüsüdür. Kitâblara imân, indirilen kitâblarının hepsine hiçbir ayırım yapmadan inanmaktır.

Allâh'ü Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Deyin ki: ‘Biz Allâh'a, bize indirilene, İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve Ya'kûboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsâ'ya verilen ile bütün diğer nebîlere Rabblerinden verilene imân ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.’” (Bakara: 2/136)

Ömer bin Hattâb radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“İmân; Allâh'a, meleklerine, kitâblarına, rasûllerine, âhiret gününe ve hayırlısıyla şerlisiyle kadere inanmandır.”[(SAHÎH HADÎS:) Müslim (8); Tirmizî (2610)...]

Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın peygamberlerine vahyettiği kitâblarına “ilâhî kitâblar” denir. Bu kitâblara inanmak her Müslüman'ın üzerine farzdır. Kur'ân ve Sünnet'te ismi geçen bu kitâblar: Kur'ân, Tevrât, İncîl ve Zebur'dur. Kur'ân, Muhammed aleyhisselâm'a, Tevrât, Mûsâ aleyhisselâm'a, İncîl, İsâ aleyhisselâm'a, Zebûr, Dâvûd aleyhisselâm'a indirilmiştir. Ayrıca İbrâhîm aleyhisselâm ile Mûsâ aleyhisselâm'a sâhifeler verilmiştir.

Allâh Azze ve Celle, şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed!) Biz Kur'ân'ı, insânlara dura dura (tane tane) okuyasın diye âyet âyet ayırdık ve onu (ihtiyaca göre) peyderpey indirdik.” (İsrâ: 17/106)

“Andolsun ki biz, Mûsâ'ya Kitâb'ı (Tevrât'ı) verdik ve kardeşi Hârûn'u da vezîr (yardımcı) kıldık.” (Furkân: 25/35)

“Rabbin, göklerde ve yerde olan her varlığı çok iyi bilir. Andolsun, biz nebîlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Dâvûd'a da Zebûr'u verdik.” (İsrâ: 17/55)

“Onların (peygamberlerin) ardından yanlarındaki Tevrât'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsâ'yı gönderdik ve ona, içinde hidâyet ve nûr bulunan, önündeki Tevrât'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncîl'i verdik.” (Mâide: 5/46)

“Şüphesiz bu, önceki sâhifelerde, İbrâhîm'in ve Mûsâ'nın sâhifelerinde (de) vardır.” (Alâ: 87/16-19)

İmâm İbn Ebî'l-İzz rahîmehullâh şöyle demiştir: “Rasûllere indirilmiş kitâblara imâna gelince; Allâh'ü Teâlâ'nın, Kitâb-ı Kerîm'inde ismen zikrettiği Tevrât, İncîl ve Zebur'a imân ederiz. Bizler, Allâh'ü Teâlâ'nın bunların dışında çeşitli rasûllere indirmiş olduğu başka kitâblarının da olduğuna imân ederiz. Bunların isim ve sayılarını ise Allâh'tan başkası bilemez.”[İbn Ebî'l-İzz, Şerhu'l-Akîdeti't-Tahâviyye: 2/424.]

İndirilen kitâblar Allâh'ü Teâlâ'nın kelâmındandır. Hidâyet ve nûr kaynaklarıdır. O'nun emir ve yasaklarını vaad ve tehditlerini ihtiva ederler. Kendilerinde bulunan her şey hakîkattir, doğrudur ve adâlettir. Bu kitâblar yani Allâh'ü Teâlâ'nın kelâmı yaratılmış değildir. Kim bu kitâbların mahlûk olduğunu söylese veya bu kitâbların bir kısmını veyahut bu kitâblardan birinin bazı kısımlarını inkâr ederse kâfir olur.

Allâh'ü Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Kim Allâh'ı, meleklerini, kitâblarını, rasûllerini ve âhiret gününü inkâr ederse, derin bir sapıklığa düşmüş olur.” (Nisa: 4/136)

Sayılan bu kitâbların en büyüğü ve nesh edicisi yani diğerlerinin hükmünü kaldıranı ve mutlak olarak en üstünü Kur'ân-ı Kerîm'dir. Kur'ân-ı Kerîm dışındaki diğer kitâbları, gönderildikleri kavimlerin koruması istenmiştir. Ancak onlar bu kitâbları gereği gibi koruyamamış ve onlarda birtakım değişiklikler yapmışlardır. Bu kitâbların asılları kaybolmuş, hükümleri değiştirilmiştir. Bu gün Hıristiyanların ve Yahudilerin ellerinde olan kitâblar, aslı değiştirilmiş kitâblardır. Bu kitâbların Allâh katındaki tahrif olunmamış haline îmân etmek gereklidir.

Kur'ân-ı Kerîm'i korumayı ise Allâh Subhânehu ve Teâlâ, üstlenmiştir. Kıyâmete kadar onu her türlü tahriften koruyacaktır.

Nitekim, Allâh'ü Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Muhakkak ki zikri (Kur'ân) biz indirdik ve onu koruyacak olan da biziz.” (Hicr: 15/9)

Bu sebeble Kur'ân'ın indiği günden kıyâmete kadar tüm kitâblar ve dînler nesh olunmuştur. Tek geçerli dîn Muhammed aleyhisselâm'ın tebliğ ettiği İslâm Dîni ve tek geçerli kitâbta ona vahyolunan Kur'ân-ı Kerîm'dir.

Allâh Azze ve Celle, şöyle buyurmaktadır:

“Rasûlünü (tüm insânlara) hidâyet ve hak dîn ile diğer bütün (bâtlı ve muharref) dînlere karşı üstün kılmak için gönderen O'dur. Şâhid olarak Allâh yeter.” (Feth: 48/28)

Kur'ân-ı Kerîm: “Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın Cebrail aleyhisselâm vasıtasıyla son nebî ve kendisinden sonra rasûl gelmeyecek olan Muhammed bin Abdullâh sallallâhu aleyhi ve sellem'e bütün kitâbların sonuncusu ve tüm beşeri benzerini getirmekten âciz bırakarak indirdiği, tevâtüren nakledilen, tilâvetiyle ibâdet edilen ve mü'minler için nûr, hidâyet ve şifâ kaynağı olan Arabça bir kitâbdır.”

Allâh Azze ve Celle, şöyle buyurmaktadır:

“Ey insânlar! Size Rabbinizden kesin bir delîl geldi ve size apaçık bir nûr (Kur'ân) indirdik.” (Nisâ: 4/174)

“Biz Kur'ân'dan mü'minler için şifâ ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Zâlimlerin ise Kur'ân, ancak zararını artırır.” (İsrâ: 17/82)

Kur'ân-ı Kerîm, Allâh'ü Teâlâ'nın değiştirileme kelâmıdır. Urvetu'l-vuska'sı yani kopması olmayan hidâyete ulaştırın sapa sağlam ipi olup, levh-i mahfûz'dadır (korunmuş levhadadır). Kalblerde muhafaza edilir, dillerde okunur ve sâhifelerde yazılıdır. O'ndan başlamış ve O'na dönecektir. Mahlûk değildir.

İmâm Sufyân es-Sevrî rahîmehullâh, şöyle demiştir: “Kur'ân Allâh'ın kelâmıdır. Mahlûk değildir. Ondan başlamış, O'na dönecektir. Kim bundan başka bir söz söylese kâfirdir.” [el-Lalekâî, Şerhu Usûli İtikâd: 1/170 (314); İbn Batta, el-İbâne: 6/32 (223).]

Kur'ân-ı Kerîm, Allâh'ın Rasûlü olan Muhammed aleyhisselâm'a 23 senede durum ve şartlara göre parça parça indirilmiş, o da Kur'ân'ı arkadaşlarına tebliğ etmiş ve yazdırmıştır. Muhammed aleyhisselâm'ın

vefâtından sonra Kur'ân-ı Kerîm âyetlerinin yazılı olduğu bu sâhifeler Ebû Bekir radîyallâhu anh zamanında toplanmış, Osman radîyallâhu anh zamanında ise çoğaltılmıştır. Bize kadar ulaşması tevatür yoluyla olup, bir harfinin dahi inkârı küfürdür.

Kur'ân-ı Kerîm'de 114 sure bulunmaktadır. Bunlardan 86 tanesi Mekke'de, 28 tanesi Medîne'de inmiştir. Hicretten önce inen sûrelere Mekkî sureler, hicretten sonra inen surelere Medenî sûreler denilir. Kur'ân'ı Kerîm'de harufu mukatta yani tek harfle veya tek tek harflerle başlayan 29 sure vardır.

Kur'ân-ı Kerîm'de emîr ve nehyi, helâli ve haramı ifâde eden âyetler bulunduğu gibi muhkem (mânâsı açık olan), müteşabih (mânâsı kapalı olan), nasih (bir önceki hükmü kaldıran), mensuh (hükmü kaldırılan), umum (genel) ve has (özel) olan ayetlerde bulunmaktadır.

Kur'ân-ı Kerîm, insânların tüm hayatlarında uygulayacakları kanun ve yasaları ihtiva etmektedir. Zamanların veya mekânların, olayların veya mes'elelerin değişmesi O'nu âciz bırakamaz. Zîrâ O, Âlemlerin Rabbi olan Allâh Azze ve Celle'den gelmiş olup, kıyâmete kadar her türlü olabilecek ihtilafın çözüm kaynağıdır. Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed) Biz Kitâbı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidâyet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.” (Nahl: 16/89)

Allâh Subhânehu ve Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'i hak ve adalet olarak indirmiş, onun hayat düzeni, kanun ve yasaların değişmez ve değiştirilemez aslı yapılmasını emretmiştir. Her bir yöneticiye ve hüküm sâhibine Kur'ân-ı Kerîm'in yasalarının uygulanmasını ve onlarla hükmetmesini emretmiştir:

Allâh Azze ve Celle, şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed!) Sana da o kitâbı hak, önündeki kitâbları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Öyleyse aralarında Allâh'ın indirdiği ile hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma.” (Maide: 5/48)

Allâh'u Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'in hükümlerinin yerine kanunlar ve hükümler koyanların veya bunlarla hükmedenlerin ise kâfirler, zâlimler ve fâsıklar olarak dînden çıkacaklarını açık bir şekilde bildirmiştir.

Allâh Azze ve Celle, şöyle buyurmaktadır:

“Her kim Allâh'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” (Maide: 5/44)

“Her kim Allâh'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.” (Maide: 5/45)

“Her kim Allâh'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fâsıkların ta kendileridir.” (Maide: 5/47)

Allâme Şevkânî rahîmehullâh, şöyle demiştir: “Hiç bir şek ve şüphe yoktur ki bu -Allâh'ın indirdikleri ile hükmetmemek- Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya ve Rasûlü'nün diliyle emrettiği, Kitâbı'nda ve Rasûlü'nün diliyle kulları için seçtiği şeriatına karşı küfürdür. Hatta onlar Âdem aleyhisselâm'ın zamanından bu zamana kadar gelip geçmiş bütün şeriatlara küfrediyorlar. Onlara karşı cihâd vâcibtir ve İslâm hükümlerini kabul edip, onlara gönüllü olarak itaat edene kadar ve tâbi oldukları bu tâğûtî şeytânî hükümlerin hepsini terk ederek kendi aralarında tertemiz olan İslâm şeriatıyla hükmedene kadar onlara karşı savaşmak emrolunmuştur.” [Şevkânî, ed-Devâ el-Âcil: 34.]

Hâtîme:

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardığ ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.O, her şeyin en iyisini bilendir.Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

KAYNAK :

1434 h. / 2013 m.

Abdullâh Saîd el-Müderriş.